

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Continens Armamentarium Seu Panoplima Spiritualem - Id est, Varia arma
& media ad omnis generis tentationes fortiter sustinendas, & feliciter
superandas, Ad Omnium Quidem Animarum

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1688

Tent. VII. Ob carentiam fructūs.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48377](#)

tus sit in mundo , facile ostendit , se phrenesi labo-
ris , breviter , si tecum non maneat libenter .

CXXVI. Quintò denique commune ei Asceta-
rum axioma in memoriam revocet , quo dicunt :
*Scientia , qua propter virtutem despicitur , per virtutem
melius recuperatur .* Jubeat proin & ipsum sperare ,
quod , si magna in Christum fiducia fructum illum ,
quem ex labore diuturniori & industria sua sperare
poterat , generosè contemnat , multiplici fœnore eun-
dem recuperaturus , illudque Christi Jo. 15. imple-
dum sit : *Qui manet in me , & ego in eo , hic fert
fructum multum .* Nimirum ipse est , de quo Tho-
mas Kemp. l. 3. c. 43. ait : *Ego sum , qui humilem in
puncto elevo mentem , ut plures aeterna veritatis capiat
rationes , quam si decem annis in scholis studuisset .*
Audiat ergo S. Chrysostomi bo. 16. ad Pop. monitum :
*Ne cures tua , sed ea DEO dimitte . Nam si satagas ,
tanquam Homo satagis : si vero dimittas , DEUS pro-
videbit . Si vero & ipse spiritualibus omissis extracta-
veris , non multam ipse curam geret . Ut igitur & hac
ibi disponantur (puta quæcunque negotia tua) &
omni curâ libereris (de felici successu) spiritualia tene
(maximè longiorem cum Christo Eucharistico con-
versationem) contemne secularia , seu quascunque alias
occupations .*

§. VII.

Tentatio VII. ob carentiam fructūs.

CXXVII. C ordula Virgo devota singulis quidem
Septimbris confitetur , & communi-
cat ; sed quia post toties iteratas communiones nul-
lum

lum advertit fructum, sed antiquis virtijs & imperfctionibus perinde ut prius subjectam se esse, graviter tentatur, & impellitur ad communionem non quidem omnino contemnendam, & negligendam, sed tamen ratius peragendam. Ante tamen, quam huius omnino concludat, Confessario hanc suam temptationem manifestat, ejusque consilium requirit. Quod ritur, quomodo huie tentationi occurtere debet Confessarius?

Responsio.

CXXVIII. Inprimis ei ostendat, saepe communitantium virtio fieri, quod optatus fructus ab ipsis referatur, quando scilicet vel male se preparant, affectus quosdam inordinatos habent, quos vincere ipsis non student; nam Eucharistia perinde ut agentia naturalia operatur plus, vel minus prout subiectum magis vel minus dispositum reperit. Jube ergo illam inquirere, an non simile impedimentum etiam ipsa posuerit, sique effecerit, ut optatus fructum non referret; sicut enim ignis fortius accendi in ligno sicco, quam viridi exardescit, ita Christus in Eucharistia citius & copiosius amore suo accedit illum, qui a terrenis cupiditatibus exsiccatus quam quem ipsisdem adhuc repletum invenit.

CXXIX. Secundò eidem significet, quod, non advertat fructum sensibiliter, non tamen in bene concludat, quod nullum referat; nam & corpore non semper sentimus fructum cibi sumptuari, tamen non propterea sumptionem talem omittimus cum sciamus, nos insensibiliter crescere, aut crassificare, aut pinguiscere, aut certè vitam conservare per filos.

lum. Idem ergo per cibum hunc cœlestem sibi si-
ni existimet, sicque perinde illum, ac cibum corpo-
alem vitæ corporis fructuosum existimet.

CXXX. Tertiò hortetur, ut, quemadmodum S.
Ignatius Loiola, cùm ei obijceretur, frustra ipsum
pro meretricibus domum tanto labore & sumptu æ-
dificasse, eò quòd quamprimum ad vomitum sint re-
versuræ. Respondit, sat magnum operæ & impensæ
premium se reportasse, si per illas effecerit, ut vel
unâ nocte à peccato se abstinuerint; ita & ipsa cre-
dat, se sat magnum ex communione fructum repor-
tasse, si vel hoc tempore, quo communicat, à pec-
catis abstineat, Deoque, & Angelis, Sanctisque gra-
tum per communionem talem obsequium præster,
cùm vel unica corporis Christi oblatio gratiæ illis ac-
cidat, quàm si omnes etiam possibiles virtutum actus
füssent oblati.

CXXXI. Quartò illi significet, quod Rodriguez.
P. 2. tr. 8. c. 13. bene advertit, nempe non solùm pro-
gredi, sed etiam non cadere in peccata mortalia sat
magnum fructum esse; cùm non sit minoris æsti-
menda medicina præservans, quàm sanans. Unde
Patres Tridentini s. 13. c. 2. hoc Sacramentum Anti-
dotum nominarunt, quo liberamur à culpis quoti-
dianis, & à peccatis mortalibus præservamur. Non
itaque demittat animum, nec communionem omit-
tat; si enim toties communicans cespitat, meritò, si
omnino abstinenter, timendum foret, ne sæpius &
gravius prolaberetur.

CXXXI. Quintò denique ei alium adhuc fructum
non minùs optandum ostendat, nempe quòd, quòd se
in arctiorem cum Christo in Eucharistia consuetudi-

nem insinuat , tantò melius eum cognitura , imperiusque cultura sit , ut vel in beatis mentibus vide est ; & in Samaritana Muliere , quæ , uti c. 4. app. D. Joannem legere est , quòd diutius cum Christo conversata est , tantò clariorem illius notitiam sortitam ab initio Judæum quasi unum de plebe non navit , mox Dominum , postea Prophetam , & nomen omnino ut Messiam agnovit , & venerata . Idem ergo Sacraenta frequentantibus usuvenit , prorsus una communio ad alteram sit dispositio.

§. VIII.

Tentatio VIII. ob desiderium communionis.

CXXXII. **A** Nastasia Virgo cùm à priori Confessario plenam aliquoties in hebdomade communicandi facultatem accepisset , à posteriori non nisi semel communicare permissa fuisset graviter ea de causa tentatur , & hanc tentationem secundario Confessario aperit . Quæritur , quomodo huic temptationi sit occurrentum ?

Responsio.

CXXXIII. Inprimis illi ostendat , quòd omitto communionem ex obedientia non modò non perdat de fructu , quem ex ea sperabat , sed potius cretur , nam cùm DEUS voluntatem pro opere putet , quando ipsum opus ob legítimum impedimentum præstari non potest , æqualem ipsi gratiam (item ex opere operantis) conferet , ac si actu communicasset , sique suo modo implebitur illud , M.

6. Ba